

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 308/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	B. G.	w dniu 4 grudnia 2020 roku, około godziny 20.00, na (...) km. na wysokości miejscowości T., gm. R. pow. (...), woj. (...), prowadził pojazd mechaniczny-walec drogowy w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości	

		<p>prowadzącym o godz. 20.27 do stężenia na poziomie 1,13 mg/l, o godz. 20.44 do stężenia na poziomie 1,20 mg/l, o godz. 22.31 do stężenia na poziomie 1,01 mg/l, o godz. 22.33 do stężenia na poziomie 0,99 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naróśł zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu (...) w G. (...) z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanego w sprawie (...), wyczerpując dyspozycję art. 178a § 4 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	B. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu czynu			

wyczerpującego
dyspozycję art.178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, czy z art. 178 a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony niewątpliwie w dniu 4 grudnia 2020 roku spożywał alkohol i znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując walcem drogowym (pojazdem mechanicznym) w stanie nietrzeźwości zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu. Przyjąć należy, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego,

wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu (...) w G. (...) z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanego w sprawie (...). Oskarżonemu wymierzono wówczas karę pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres próby 3 lat, świadczenie pieniężne na cel wskazany w wyroku, podanie wyroku do publicznej wiadomości oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 18.12.2013 roku. Okres próby zakończył się w dniu 18.12.2016r., kara pozbawienia wolności pozostała z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. W okresie otwartym do zatarcia skazania w powołanej sprawie oskarżony popełnił kolejne czyny zabronione:

- w okresie od 21.04.2016r. do 23.05.2016 roku czyn przypisany w sprawie (...) wyrokiem Sądu (...) (...) w P., za który wymierzono oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Kara ta została wykonana w dniu 19.09.2017r.;

- w okresie od lipca 2015 roku do 03.11.2015 roku czyn przypisany w sprawie (...) wyrokiem Sądu (...) (...) w P., za który wymierzono oskarżonemu karę ograniczenia wolności polegającej na obowiązku świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przeproszenie pokrzywdzonego w terminie wskazanym w wyroku. Kara ograniczenia wolności została wykonana w dniu 05.10.2020 roku.

Oskarżonemu przypisano nadto w sprawie (...) Sądu (...) (...) w P. czyn popełniony w okresie od 15.03.2013 roku do 30.08.2013 roku, za który wymierzono oskarżonemu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Zakaz kontaktowania się z określoną osobą w okresie 2 lat. Kara pozostała z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia

jej wykonania. Okres próby upłynął w dniu 25.09.2018 roku.

Przepis art. 108 kk wprowadził zasadę jednoczesności zatarcia wszystkich skazań w sytuacji gdy jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również wtedy gdy skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo. Dopuszczalne jest wyłącznie jednoczesne zatarcie wszystkich takich skazań. Każde pojedyncze skazanie spośród skazań podlegających zatarciu musi odpowiadać warunkom niezbędnym do jego zatarcia. Natomiast „okres do zatarcia wszystkich skazań kończy się z upływem najpóźniejszego okresu któregośkolwiek z tych skazań” (B.J. Stefańska, w: Stefański (red.), Kodeks karny, 2017, s.690).

Przenosząc to na grunt przedmiotowej sprawy, nawet przyjęcie, iż środki karne orzeczone pierwszym z wymienionych wyroków zostały wykonane, to fakt, iż w okresie otwartym do zatarcia skazania w sprawie (...) Sądu (...) w G. (...), oskarżony dopuścił się kolejnych – wyżej wyliczonych czynów, znajdzie zatem

zastosowanie zasada
jednoczesnego skazania
wyrażona w art. 108 kk.
Okres do zatarcia skazania
w ostatniej z omawianych
spraw (...) rozpoczął bieg
w dacie 05.10.2020r. i
nie upłynął do daty
wyrokowania. Zważywszy
na rodzaj wymierzonej
oskarżonemu w tamtej
sprawie kary – mianowicie
ograniczenia wolności
okres ten upłynąłby w dniu
05.10.2023r. (art. 107 §
4 kk), gdyby nie kara
3 miesięcy pozbawienia
wolności orzeczone w
sprawie (...) Termin
do zatarcia z mocy
prawa skazania w tej
sprawie upływa dopiero
w dniu 14.10.2027 roku
(art. 107 § 1 kk).
W świetle powyższych
ustaleń i rozważań nie
ulega wątpliwości, że
nie doszło do zatarcia
skazania za czyn z art.
178a § 1 kk przypisany
wyrokiem Sądu (...) w
G. (...), co nakazuje
przyjąć, iż oskarżony
swoim zachowaniem w
dniu 04.12.2020 roku
wyczerpał dyspozycję art.
178a § 4 kk.

Czyn oskarżonego
charakteryzują się
znacznym stopniem
społecznej szkodliwości.

W sprawie nie zachodzą
żadne okoliczności
wyłączające bezprawność
czynu oskarżonego, albo
jego winę. W momencie
podejmowania
zarzucanego oskarżonemu

<p>działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. G.	1		<p>Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, przy uwzględnieniu:</p> <p>a/okoliczności łagodzących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, <p>b/ okoliczności obciążających:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność, - znaczny stopień nietrzeźwości, bo przekraczający niemalże czterokrotnie ustawowy próg trzeźwości,

- prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego, jakim jest walec drogowy, po jednej z bardziej ruchliwych dróg publicznych, przy dużym natężeniu ruchu drogowego.

W przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze

			<p>ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonywający i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.</p>
B. G.	2		<p>Oskarżony popełnił czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk. Co do zasady, wyrażonej w art. 42 § 3 kk, sąd orzeka wówczas zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami. W realiach tej sprawy nie można tracić z pola widzenia, iż uprzedni czyn</p>

			<p>oskarżonego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji datowany jest na dzień 04.12.2012 roku, a zatem miał miejsce przed 8 laty. Środek karny orzeczony uprzednio w wymiarze 3 lat został wykonany w dniu 04.12.2015 roku. W okresie kolejnych 5 lat oskarżony respektował zasadę bezwzględnej trzeźwości podczas prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Powyższe uzasadnia przyjęcie, iż w realiach tej sprawy zachodzi szczególny wypadek nakazujący odstąpienie od zasady wyrażonej w art. 42 § 3 kk. W ocenie sądu okres 10 lat, na jaki orzeczono środek karny odda stopień bezprawia oskarżonego w sposób adekwatny do stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, jak i spełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osobę stwarzającą zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.</p>
B. G.	3		<p>Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego polegającego na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości (art. 178a § 4 kk), Sąd mając</p>

			za podstawę treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. G.	4		Okres zatrzymania prawa jazdy zaliczono na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, stosownie do zaleceń wynikających z art. 63 § 4 kk.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	<p>W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:</p> <p>a/ tytułem wydatków kwotę 70 zł obejmującą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –30 zł, - ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./) – 40 zł; <p>b/ tytułem opłaty kwotę 120 złotych - ustaloną na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).</p>	
6. 1Podpis		